

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **Lesní mateřská škola Šárynka, z. ú., IČO: 07316364**
se sídlem Praha 6, V Podbabě 2602/29b

proti
žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**
se sídlem Praha 1, Karmelitská 529/5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2025, č. j. MSMT-8427/2025-7,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný ve sporném řízení podle § 141 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), zamítl jeho návrh, aby Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „MHMP“) byla uložena povinnost uzavřít se žalobcem veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí zvýšené dotace na období školního roku 2025/2026 podle § 5 zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením (dále jen „zákon č. 306/1999 Sb.“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě namítal nesprávnost závěru žalovaného (a MHMP), podle něhož ze zákona č. 306/1999 Sb. vyplývá podmínka, že pro poskytnutí zvýšené dotace musí žadatel pobírat základní dotaci již v předchozím školním roce. Tvrdil, že podmínkou pro poskytnutí zvýšené dotace je dle § 5 odst. 3 písm. a) zákona č. 306/1999 Sb. (mimo jiné) to, že žadatel *dostává dotace podle § 4 zákona* (tj. v základní výši). Tím je myšleno to, že žadatel pobírá základní dotaci pro tentýž školní rok, pro jaký žádá o poskytnutí zvýšené dotace. Zvýšení dotace je totiž odvozené od základní dotace a bez základní smlouvy jej vůbec nelze uzavřít. Žalovaný však nesprávně a nezákonně dovozuje i další podmínku a požaduje pobírání základní dotace v předchozím školním roce.
3. Dále žalobce namítal, že je napadené rozhodnutí vnitřně rozporné. Žalovaný na jednu stranu uvádí, že formulace *dostává dotace* je v přítomném čase, na druhou stranu však nesplnění předmětné podmínky dovozuje z toho, že žalobce nedostával dotace v předchozím školním roce. Ačkoliv žalovaný hovoří o tom, že § 5 odst. 3 písm. a) zákona č. 306/1999 Sb. má být vykládán doslovně, sám tak nečiní, neboť z přítomného času tvoří čas minulý. Žalobci je tak vyčítáno, že v minulosti *nedostával* dotace, nikoliv že je v současnosti *nedostává*.
4. Dle žalobce není výklad žalovaného podpořen ani systematikou zákona č. 306/1999 Sb. Uvedený zákon v § 5 odst. 6 počítá s tím, že splnění některých podmínek může být žadatelem doloženo později v průběhu školního roku. U podmínky dle § 5 odst. 3 písm. a) zákona č. 306/1999 Sb. se však toto „doplňování“ nepředpokládá. Tím je podpořen výklad, že *dostáváním* dotací je míněno, že v současnosti existuje základní dotace pro tentýž školní rok, což odpovídá i konstrukci zákonných lhůt. Podmínka, aby žadatel pobíral základní dotaci i v předchozím školním roce, by byla nadbytečná, neboť zákonodárce zohledňuje kritéria kontinuity a kvality v rámci jiných podmínek pro poskytnutí dotace.
5. Výklad žalovaného má navíc nepřipustný represivní (penalizační) účinek s dvouletým dopadem. Tytéž okolnosti jsou žalobci přičítány dvakrát – jednou jako důvod pro neuzavření základní smlouvy pro rok 2024/25, a poté jako důvod pro neuzavření zvýšené smlouvy pro rok 2025/26.
6. Žalobce nesouhlasil s tezí žalovaného, že zvýšenou dotací chce zákonodárce odměnit školy, které prokázaly řádné fungování a nakládání se základní dotací v předchozích letech. Tvrdil, že takové spojení ze zákona č. 306/1999 Sb. neplyne a je nadbytečné. Řádné hospodaření s dotacemi je posuzováno jiným způsobem, a to požadavkem na předložení vyúčtování dotace za předchozí školní rok podle § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 306/1999 Sb. Zákon č. 306/1999 Sb. tak obsahuje zcela konkrétní kontrolní nástroj pro vyhodnocování toho, jak je s dotací nakládáno.
7. Dle žalobce zvýšenou dotaci nelze považovat za mimořádné odměnění činnosti školy. Podmínky pro poskytnutí zvýšené dotace jsou transparentně a předvídatelně stanoveny v zákoně č. 306/1999 Sb. Její (ne)poskytnutí tak nespočívá na volném uvážení poskytovatele. Každá škola, která splňuje zákonem stanovené podmínky, očekává, že jí bude zvýšená dotace poskytnuta, aby mohla zajistit odpovídající ohodnocení pedagogů a udržet kvalitu vzdělávání. Žalobci tedy svědčilo legitimní očekávání a předpokládal, že bude posuzován stejně jako ostatní.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

8. Žalobce měl za to, že splnil všechny podmínky pro poskytnutí zvýšené dotace pro rok 2025/26. Ke dni 31. 1. 2025 sice neměl uzavřenou smlouvu o základní dotaci pro rok 2025/26, a striktně řečeno tedy v době žádosti o zvýšenou dotaci nečerpал (nepobíral) základní dotaci. K tomuto stavu však došlo výlučně kvůli nezákonnému prodlení na straně MHMP, které nemůže jít k jeho tíži. Žalovaný se však odmítl zabývat argumentací žalobce ohledně důvodů prodlení, čímž zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.
9. Dle žalobce je rozhodné, že v době žádosti o zvýšenou dotaci pro rok 2025/26 splňoval podmínky pro přiznání základní dotace na tentýž rok, a že následně došlo k uzavření smlouvy o základní dotaci. Naopak není rozhodné, že v době žádosti fakticky nepobíral základní dotaci. Podmínku dle § 5 odst. 3 písm. a) zákona č. 306/1999 Sb., že žadatel *dostává dotace* podle § 4 zákona, je tudíž zapotřebí chápat tak, že žadatel splňuje podmínky pro přiznání základní dotace v tomtéž roce, nikoliv že základní dotaci nutně již fakticky čerpá. Při výkladu zákona č. 306/1999 Sb. je zde nutné zohlednit jeho účel a zásadu rovnosti. Pokud zákon připouští dvojí výklad, má být zvolen ten méně restriktivní, resp. v souladu se zásadou *in dubio pro libertate* ten, který je pro adresáta příznivější. Závěr žalovaného, že žalobce nesplnil podmínky pro přiznání zvýšené dotace, proto neobstojí.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě a související vyjádření

10. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě odkázal na napadené rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
11. Zdůraznil, že zákon č. 306/1999 Sb. obsahuje požadavek kontinuity a prevence před zneužitím dotací. Výklad zastávaný žalobcem by vedl k tomu, že by zvýšená dotace byla poskytnuta i osobám, které v době podání žádosti ještě nijak neprokázaly, zda zvládnou řádně hospodařit se základní dotací.
12. Žalobce nepředložil včas vyúčtování a rozbor hospodaření s dotací za rok 2022/23, ačkoliv se jednalo o podmínku pro uzavření smlouvy o základní dotaci pro další rok. V době nyní projednávané žádosti žalobce nebyl držitelem základní dotace pro probíhající školní rok 2024/25 (tj. dotaci *nedostával*), což uznává. Nesplnil proto podmínky pro poskytnutí zvýšené dotace v následujícím roce 2025/26. Dvojí penalizace je zde důsledkem zákonné úpravy a chování žalobce.
13. Žalovaný nemohl postupovat *in dubio pro libertate*, neboť výklad zákona č. 306/1999 Sb. je jasný a nepřináší pochybnosti. Rovněž nemohlo dojít k narušení legitimního očekávání žalobce. Žalovanému není znám případ, kdy by on nebo MHMP vyložili zákon č. 306/1999 Sb. odlišným způsobem. To, že žalovaný v napadeném rozhodnutí někdy užívá minulý čas (*dostával*), je pouze důsledkem běhu času, neboť relevantní školní rok pro posouzení žádosti žalobce již uplynul. Žalovaný proto kvůli srozumitelnosti text upravil.
14. Prodlením MHMP s uzavřením smlouvy o základní dotaci pro rok 2025/26 se žalovaný nezabýval, protože to nebylo pro věc relevantní. Klíčové bylo, že žalobce nepobíral základní dotaci v předchozím roce 2024/25. Případné pozdní uzavření smlouvy v následujícím roce nebylo žalobci kladeno k tíži.
15. V *replike k vyjádření žalovaného* žalobce opět zpochybnil výklad zastávaný žalovaným, který je podle něj v rozporu s textem, smyslem i systematikou zákona č. 306/1999 Sb.
16. Žalobce zopakoval, že kontrola hospodaření s dotacemi je v zákoně č. 306/1999 Sb. řešena jinými instituty. Ustanovení § 5 odst. 3 písm. a) zákona č. 306/1999 Sb. nemá suplovat kontrolní režim. Rovněž nelze dovozovat, že neuzavření smlouvy o dotaci v předchozím

školním roce z důvodu nesplnění formální povinnosti samo o sobě vypovídá o neřádném hospodaření nebo o zneužití dotace.

17. Podstatou námitky legitimního očekávání bylo, že orgán veřejné moci nemůže stavět výsledek řízení na podmínce, jejíž splnění bylo zmařeno jeho vlastním postupem. Žalovaný pouze konstatuje, že argumentace žalobce ohledně prodlení MHMP je irelevantní. Napadené rozhodnutí tak vůbec neobsahuje vypořádání této zásadní námitky, a je proto nepřezkoumatelné.
18. Žalobce poukázal na legislativní vývoj, když nové znění § 3 odst. 3 zákona č. 306/1999 Sb. umožňuje prominout zmeškání lhůty pro předložení rozboru hospodaření za podmínek § 41 správního řádu. To lze použít jako podpůrné výkladové vodítko k posouzení přiměřenosti dopadů zmeškání lhůty a k účelu zákonné úpravy, která směřuje k předvídatelnému a stabilnímu financování škol při současném zachování kontrolních mechanismů. Předchozí pochybení žalobce byla rychle napravena, nejednalo se o dlouhodobé neplnění povinností. O to méně racionální je na jejich základě vytvořit překážku uzavření smlouvy o navýšení dotace i v následujícím období.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
20. Soud v dané věci rozhodl podle § 51 s. ř. s. bez jednání, jelikož účastníci soudu nesdělili, že s takovým postupem nesouhlasí. Nadto pro posouzení věci považoval soud za rozhodné pouze listiny obsažené ve správním spisu předloženém žalovaným.
21. Soud při posouzení věci vycházel z následující právní úpravy:
 - Podle § 5 odst. 1 zákona č. 306/1999 Sb. *mezi krajským úřadem a právnickou osobou se při splnění podmínek stanovených v odstavcích 3 a 4 uzavře smlouva o zvýšení dotace, a to v termínu stanoveném v odstavci 6.*
 - Podle § 5 odst. 3 písm. a) zákona č. 306/1999 Sb. *dotace se zvýší podle odstavce 2, pokud právnická osoba dostává dotace podle § 4.*
 - Podle § 5 odst. 6 zákona č. 306/1999 Sb. *pokud právnická osoba předloží krajskému úřadu do 31. ledna žádost o zvýšení dotace na příští školní rok spolu s doklady osvědčujícími splnění podmínek podle odstavců 3 a 4, uzavře krajský úřad smlouvu o zvýšení dotace do 31. března. V případě, že právnická osoba do 31. ledna podmínky podle odstavce 3 písm. b) nebo odstavce 4 nesplní, lze smlouvu o zvýšení dotace uzavřít do 15. září za předpokladu, že právnická osoba splní tyto podmínky do 31. srpna.*
22. Soud o žalobě uvažil následovně:
23. Podstata sporu mezi účastníky řízení spočívá ve výkladu § 5 odst. 3 písm. a) zákona č. 306/1999 Sb., konkrétně v posouzení, zda podmínka, že žadatel „dostává dotaci podle § 4“, vyžaduje pobírání základní dotace ve školním roce, ve kterém je žádáno o zvýšení dotace, jak tvrdí žalovaný, nebo zda je splněna již samotným přiznáním základní dotace pro následující školní rok, jak tvrdí žalobce.
24. Soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti, přičemž dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné ani vnitřně rozporné. Z napadeného

Shodu s prvořadem potvrzuje M. S.

rozhodnutí je zřejmé, proč žalovaný rozhodl tak, jak rozhodl, z jakých podkladů vycházel, podle jaké právní normy rozhodl, jakými úvahami se přitom řídil, a proč považoval námitky žalobce za liché nebo nedůvodné. Z odůvodnění rozhodnutí lze jednoznačně seznat, jaký názor zaujal žalovaný na stěžejní spornou právní otázku – výklad § 5 odst. 3 písm. a) zákona č. 306/1999 Sb. Ostatně se závěry žalovaného žalobce v podané žalobě polemizuje. Dle soudu se žalovaný rovněž vypořádal s obsahem a smyslem argumentace žalobce v jeho návrhu. Žalovaný sice podrobně nereagoval na každou dílčí námitku, vystavěl však proti tvrzením žalobce vlastní právní názor, v jehož konkurenci námitky žalobce jako celek neobstály.

25. Žalobce spatřoval nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí především v tom, že se žalovaný nezabýval jeho argumentací ohledně prodlení MHMP při uzavírání základní smlouvy o dotaci pro školní rok 2025/26. Soud se však ztotožnil se závěrem žalovaného, že uvedená skutečnost byla pro jeho posouzení irelevantní. Žalovaný svůj závěr o nesplnění podmínek pro poskytnutí zvýšené dotace pro rok 2025/26 totiž vystavěl výlučně na tom, že žalobce nepobíral základní dotaci v předchozím školním roce 2024/25. Žalobci tak nebylo žalovaným kladeno k tíži, že nemá podepsanou základní smlouvu o dotaci pro školní rok 2025/26 nebo že ji snad podepsal pozdě. Případné prodlení MHMP při podpisu této smlouvy totiž nemělo na výsledek řízení žádný vliv. Je pak pouze logickým důsledkem argumentace žalovaného a jím provedeného výkladu zákona č. 306/1999 Sb., že se nevěnoval okolnostem, které neměly na jeho rozhodnutí vliv. Napadené rozhodnutí však není z tohoto důvodu nepřezkoumatelné.
26. Soud rovněž neshledal napadené rozhodnutí vnitřně rozporným z důvodu, že žalovaný na určitých místech hovoří o žalobci v minulém čase (např. konstatuje, že dotaci *nedostával* či *nečerpá*), ačkoliv současně vykládá § 5 odst. 3 písm. a) zákona č. 306/1999 Sb. jako požadavek na pobírání dotace v přítomném čase (tj. že ji žadatel *dostává*, *čerpá*). Z napadeného rozhodnutí je dle soudu zcela zřejmé, že žalovaný používá minulý čas, protože v době jeho rozhodování již žádost žalobce představovala skutečnost z minulosti. Z odůvodnění rozhodnutí jako celku nemá soud žádné pochyby o tom, jak žalovaný danou podmínku chápe – jako požadavek, podle něhož žadatel o zvýšení dotace dostává (čerpá) také základní dotaci za předchozí rok. Argumentace žalovaného je v tomto ohledu jasná a souladná a úvahy žalovaného jsou plně srozumitelné a konzistentní.
27. Pokud jde o samotnou spornou otázku, soud se ztotožnil s výkladem žalovaného, a to z následujících důvodů:
28. Soud předně souhlasí se žalovaným, že podmínka uvedená v § 5 odst. 3 písm. a) zákona č. 306/1999 Sb. je formulována v přítomném čase, když stanoví, že právnická osoba „*dostává dotace podle § 4*“. Jazykový výklad tohoto ustanovení proto vede k závěru, že žadatel o zvýšení dotace musí být již v době podání žádosti faktickým příjemcem základní dotace podle § 4 tohoto zákona. Nepostačuje tedy, aby mu byla základní dotace toliko přiznána pro budoucí období, pro které současně žádá o zvýšení dotace.
29. Tento závěr podporuje i systematický výklad dotčené právní úpravy. Zákon č. 306/1999 Sb. rozlišuje mezi žádostí o poskytnutí dotace podle § 2 odst. 1 písm. a) a žádostí o zvýšení dotace podle § 5 odst. 6, přičemž obě tyto žádosti se zásadně podávají ve stejném termínu, tj. do 31. ledna. Již z této souběžnosti plyne, že zvýšení dotace není konstruováno jako samostatný nárok oddělený od základní dotace, nýbrž jako institut na ni navazující. Má-li být ve stejném okamžiku podána jak žádost o dotaci, tak žádost o její zvýšení, nelze podmínku, že právnická

osoba „*dostává dotace podle § 4*“, vykládat tak, že postačí teprve budoucí vznik nároku na základní dotaci.

30. Uvedené výslovně dokládá i § 5 odst. 6 zákona č. 306/1999 Sb., podle něhož právnická osoba předloží do 31. ledna žádost o zvýšení dotace na příští školní rok „*spolu s doklady osvědčujícími splnění podmínek podle odstavců 3 a 4*“. Zákon tedy vyžaduje, aby splnění podmínek pro zvýšení dotace bylo osvědčeno již ke dni podání žádosti. Současně platí, že zákon č. 306/1999 Sb. výslovně připouští pozdější splnění pouze u podmínek podle § 5 odst. 3 písm. b) a odst. 4, nikoli však u podmínky podle § 5 odst. 3 písm. a). I z toho je zřejmé, že podmínka spočívající v tom, že právnická osoba „*dostává dotace podle § 4*“, musí být splněna již k 31. lednu, tedy v době podání žádosti o zvýšení dotace.
31. Výklad zastávaný žalobcem, podle něhož by postačovalo pouhé přiznání základní dotace pro školní rok, pro který je zároveň požadováno její zvýšení, soud nesdílí. Takový výklad by totiž nejen stíral rozdíl mezi dotací podle § 4 a jejím zvýšením podle § 5, ale zároveň by činil podmínku uvedenou v § 5 odst. 3 písm. a) zčásti nadbytečnou a popíral by význam § 5 odst. 6, který váže osvědčení splnění podmínek již k okamžiku podání žádosti. Jestliže zákon v případě některých podmínek výslovně připouští jejich dodatečné splnění, avšak u podmínky podle § 5 odst. 3 písm. a) takovou možnost nestanoví, nelze dospět k jinému závěru, než že tato podmínka musí být splněna již při podání žádosti.
32. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani poukaz žalobce na novelizované znění § 3 odst. 3 zákona č. 306/1999 Sb. Toto ustanovení se týká prominutí zmeškání lhůty pro předložení rozboru hospodaření a vyúčtování dotace, zatímco v nyní projednávané věci je rozhodné splnění podmínky podle § 5 odst. 3 písm. a) zákona č. 306/1999 Sb. Novelizované znění § 3 odst. 3 proto není pro posouzení věci určující.
33. Na základě shora uvedeného má soud ve shodě s žalovaným za to, že podmínkou pro zvýšení dotace podle § 5 odst. 3 písm. a) zákona č. 306/1999 Sb. je skutečnost, že žadatel již dostává dotaci na školní rok probíhající v době podání žádosti, tj. na školní rok předcházející školnímu roku, na nějž zvýšenou dotaci požaduje.
34. Mezi stranami není sporné, že žalobce v době žádosti o zvýšení dotace na školní rok 2025/26 nepobíral dotaci v základní výši za rok 2024/25. V žádosti tudíž nedoložil a ani nemohl doložit, že *dostává* základní dotaci, a že tedy splňuje podmínku podle § 5 odst. 3 písm. a) zákona č. 306/1999 Sb. Jeho žádosti proto nemohlo být vyhověno.
35. Odkaz žalobce na zásadu *in dubio pro libertate* neshledal soud důvodným. Uplatnění této zásady přichází v úvahu pouze tehdy, připouští-li právní úprava alespoň dva vzájemně konkurující, rozumně obhajitelné a v zásadě rovnocenné výklady. O takovou situaci se však v projednávané věci nejedná. Jak bylo uvedeno výše, z jazykového, systematického i časového výkladu § 5 odst. 3 písm. a) ve spojení s § 2 odst. 1 písm. a) a § 5 odst. 6 zákona č. 306/1999 Sb. plyne jednoznačně, že žadatel musí již v okamžiku podání žádosti o zvýšení dotace splňovat podmínku, že „*dostává dotace podle § 4*“, a tuto skutečnost musí být schopen již tehdy osvědčit.
36. Důvodná není ani námitka žalobce, podle níž odlišné zákonné lhůty pro vyřízení žádosti o základní dotaci a žádosti o zvýšení dotace svědčí ve prospěch jeho výkladu. Je pravda, že zákon č. 306/1999 Sb. stanoví odlišný režim pro uzavření smlouvy o poskytnutí dotace a pro uzavření smlouvy o zvýšení dotace. Zatímco podle § 3 odst. 4 zákona č. 306/1999 Sb. krajský úřad uzavře smlouvu o poskytnutí dotace nebo informuje právnickou osobu o důvodech jejího neuzavření do 30 dnů od obdržení žádosti, podle § 5 odst. 6 tohoto zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

uzavře smlouvu o zvýšení dotace do 31. března, popřípadě do 15. září, jsou-li splněny zákonem stanovené předpoklady. Tato odlišnost však sama o sobě nic nevypovídá o obsahu podmínky uvedené v § 5 odst. 3 písm. a) citovaného zákona.

37. Odlišné lhůty pro vyřízení obou žádostí nelze vykládat tak, že by podmínka, aby právnická osoba „dostávala dotace podle § 4“, mohla být splněna teprve dodatečně v návaznosti na pozdější vyřízení žádosti o základní dotaci. Zákon č. 306/1999 Sb. naopak v § 5 odst. 6 výslovně stanoví, že žádost o zvýšení dotace se podává do 31. ledna spolu s doklady osvědčujícími splnění podmínek podle § 5 odst. 3 a 4, přičemž dodatečné splnění připouští pouze u podmínek podle § 5 odst. 3 písm. b) a odst. 4. Pokud zákonodárce takovou výjimku nestanovil rovněž pro podmínku dle § 5 odst. 3 písm. a), nelze ji dovozovat výkladem. Odlišné lhůty pro uzavření jednotlivých smluv proto neoslabují závěr, že podmínka dle § 5 odst. 3 písm. a) musí být splněna již v době podání žádosti o zvýšení dotace.
38. Žalobci rovněž nemohlo vzniknout ani legitimní očekávání, že mu zvýšení dotace bude poskytnuto. Legitimní očekávání totiž může být založeno jen postupem správního orgánu, který je souladný se zákonem, popřípadě ustálenou správní praxí v mezích zákona; nemůže však vzniknout v rozporu s jednoznačným zněním právního předpisu. Jestliže zákon č. 306/1999 Sb. vyžaduje, aby právnická osoba již při podání žádosti o zvýšení dotace „dostávala dotace podle § 4“, nemohl žalobce rozumně očekávat, že tato podmínka bude považována za splněnou již samotným budoucím přiznáním základní dotace. Případná odlišná představa žalobce o výkladu zákona č. 306/1999 Sb. proto sama o sobě legitimní očekávání založit nemohla. Žalobce pak neuvedl ani nedoložil žádný skutkově srovnatelný případ, ve kterém by žalovaný postupoval jiným způsobem než v projednávaném případě.
39. Soud se neztotožnil ani s námitkou žalobce o nepřipustném dvojím přičítání zmeškání lhůty pro předložení rozboru hospodaření s dotací a vyúčtování dotace za rok 2023. O dvojí přičítání téže skutečnosti se však v projednávané věci nejedná. Zmeškání uvedené lhůty mělo nejprve právní význam pro posouzení podmínek poskytnutí základní dotace, zatímco v nynějším řízení je tatáž okolnost významná jen potud, že se promítla do posouzení, zda žalobce splňoval podmínky pro zvýšení dotace. Jde tedy o dva odlišné zákonné důsledky navázané na dva odlišné právní instituty, nikoli o nepřipustné dvojí přičítání jedné a téže okolnosti.
40. Soud nepovažoval za potřebné podrobněji se zabývat argumentací účastníků ohledně účelu podmínky uvedené v § 5 odst. 3 písm. a) zákona č. 306/1999 Sb., tedy zda tato podmínka sleduje zachování kontinuity financování a představuje prvek kontroly proti zneužívání dotací, jak uvádí žalovaný, anebo zda je kontrola hospodaření s dotacemi dostatečně zajištěna jinými nástroji, jak namítá žalobce. Tyto úvahy nepovažoval soud pro posouzení věci za rozhodující. Za určující naopak pokládal jazykový a systematický výklad zákona, z něhož podle soudu plyne správnost právního názoru žalovaného.
41. Pro úplnost soud uvádí, že pokud žalobce v podané žalobě poukazoval na splnění dalších zákonných podmínek, zejména na výsledky hodnocení České školní inspekce a dlouhodobé vykonávání činnosti školy, pak tyto skutečnosti samy o sobě nemohou založit nárok na zvýšení dotace. Podmínky uvedené v § 5 odst. 3 a 4 zákona č. 306/1999 Sb. jsou podmínkami kumulativními. Splnění podmínek podle § 5 odst. 3 písm. b) či § 5 odst. 4 zákona č. 306/1999 Sb. proto nemůže zhojit nesplnění podmínky podle § 5 odst. 3 písm. a) tohoto zákona.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

42. Soud tudíž neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

43. Ve druhém výroku soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 23. června 2026

Milan Tauber v.r.
předseda senátu